

gewogen als in de eerste alinea van art. 148, lid 2, is bepaald, de regeling vast die in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid moet worden toegepast.

Een dergelijke beslissing dient vooraf aan de Commissie en aan de andere Lid-Staten medegedeeld, welke eventueel opmerkingen kunnen maken.

Voor wat de hoogte van de minimumprijzen betreft, gelden de gemiddelde nationale kostprijzen in de betrokken staat. In dit verband bestaan van de zeevisserij nog geen objectieve criteria, zodat ze in de praktijk door de nationale instanties kunnen vastgesteld worden. Wanneer er opvangprijzen bestaan, mogen de minimum-invoerprijzen niet hoger liggen dan deze opvangprijzen.

Tenslotte kan een dergelijke maatregel slechts ingeroepen worden, wanneer werkelijk marktstoornissen vastgesteld worden.

3. IS EEN DERGELIJKE REGELING VOOR BELGIË NOODZAKELIJK ?

Op het eerste zicht zou men geneigd zijn van te zeggen: JA.

Bij nader ontleding komt men eerder tot een negatieve konklusie. De opportuniteit van een dergelijke maatregel is niet zo snel bepaald.

Immers, de toestand nopens de invoer van haring in Frankrijk is gans verschillend van de toestand welke zich in ons land voordoet. De franse behoeften worden nog praktisch gedekt door de eigen aanvoer en niet-tegenstaande nemen de invoeren toe. Het is nu juist om de eigen aanvoeren te beschermen, marktinstortingen te voorkomen, dat men in Frankrijk tot dergelijke beschermingsmaatregelen overgegaan is.

Een dergelijke toestand heerst bij ons in feite niet. Wat ook de reden weze, de aanvoer van haring in onze belgische havens is de laatste jaren dermate teruggelopen en zo miniem, dat slechts een zeer klein gedeelte van de behoefte door eigen aanvoer gedekt wordt.

In dergelijk geval is een beschermingsmaatregel zoals hier bedoeld wordt niet verantwoord en ondoelmatig.

Tenslotte mag ook niet uit het oog verloren worden dat zeer snel een bepaald systeem zou uitgevonden worden om deze regeling te omschrijven, zodat de maatregel zijn doeltreffendheid zou missen (o.a. afleveren van kredietnota's, enz.).

Voor sprak zou de ganse aangelegenheid vanuit een andere hoek kunnen beschouwd worden, daar er meer evenwicht is tussen aanvoer en behoefte. We moeten echter vaststellen, aan de hand van de gemiddelde invoerprijzen van sprak, dat deze niet van aard zijn om een dergelijke beschermingsmaatregel te verrechtvaardigen.

Hierna volgt nu enig cijfermateriaal, ons door de Bedrijfsraad voor de Zeevisserij overgemaakt in verband met aanvoer en invoer van haring en sprak in de loop van de laatste jaren. (Zie tabellen hierbij.)

Niettegenstaande wat voorafgaat, hebben we toch het betrokken departement verzocht deze probleemstelling te onderzoeken.

J. VAN BROUCK,

Sekretaris.

De politiek EN de politiekers

Hoe weinig Victor Depaepe ook in de pap te brokkelen heeft als het er op aan komt werkelijk iets konkreets te verwezenlijken, toch vindt hij altijd een of ander middel om in de belangstelling te komen en om van zich te doen spreken. Nu opnieuw met het geval Fernand Vandamme, volksvertegenwoordiger in het Brugse.

Victor werd van liberaal, socialist, en als socialist geraakte hij in de gemeenteraad; maar omdat Kamiel Huysmans, de meer dan 90-jarige deken van de socialistische partij, gezegd heeft dat Victor een halve gare is met zijn stunts voor het visserij-privilegie, heeft Victor adieu en merci gezegd tot de socialisten en heeft een nieuwe partij gezocht en gevonden: de Centrumpartij van schepen Vanden Broele.

Burgemeester Vandamme en zoon Fernand zijn bang van deze Centrumpartij, zegt Victor en zij zijn voornamelijk bang omdat Victor kandidaat is op deze Centrumlijst.

Wat is er daar allemaal leugen in en waar ligt de waarheid? Victor beweert, of zijn lijststaanvoerder Vanden Broele beweert, dat Fernand Vandamme bij Victor is geweest met allerlei mooie voorstellingen (Victor zou zelfs mijnmeester worden te Zeebrugge) als Victor zich wilde afscheuren van de Centrumpartij om zich kandidaat te stellen op de C.V.P.-lijst.

Fernand Vandamme is in een heilige koleire geschoten en heeft een aanklacht neergelegd tegen advocaat Vanden Broele, terwijl Victor — zoals hij dat zo graag doet — een perskonferentie heeft gehouden. Op deze perskonferentie heeft Victor gezegd dat Fernand Vandamme hem nooit oneerlijke voorstellen heeft gedaan, maar het is tevens toch gebleken dat Fernand Vandamme meerdere malen een bezoek heeft gebracht aan Victor. Gedurende deze bezoeken hebben Fernand Vandamme en Victor Depaepe waarschijnlijk gesproken over het mooie weer en er hun verwondering over uitgedrukt, dat we in september nog geen kolen nodig hebben!

Men beweert vaak dat de politiek een rotzooi is, maar ik geloof dat veel politiekers zelf een nog veel groter rotzooi zijn. Men mag natuurlijk niet veralgemenen en men moet toegeven dat er bij iedere kiezing mensen in de politiek komen zoals er destijds martelaren in de arena kwamen: vol overtuiging, met goede bedoelingen en met de hoop dat hun voorbeeld bepaalde verkeerde toestanden zal kunnen rechtzetten.

Over hen, die dit voor de eerste keer wagen, wil ik hier wel enkele persoonlijke beschouwingen geven. En niemand zal het mij, noch «Het Visserijblad» kunnen ten kwade duiden, al we een lans willen breken voor mensen uit de middenstand; voor mensen uit de visserij die zich zullen trachten te verzetten tegen de vaak al te dictatoriale eisen van de syndikaten.

LEOPOLD DEPAEPE stelt zich voor bij de liberalen. Normaal krijgt een zoon de erfenis van zijn vader, maar ik geloof dat hier de zaak omgekeerd zal liggen en dat Pol Depaepe zal erven wat zoon Victor zo kwistig heeft rondgestrooid. Pol zal, vrees ik, een deel moeten dragen van het kruis dat Victor zo nutteloos gans België door heeft gesleurd; temeer daar het

schijnt dat Leopold Depaepe zich teruggetrokken heeft uit de visgroothandel D.D.Co en dus eigenlijk met de visserij niets meer te maken heeft. Het ware anders wel een klucht, want in de vishandel Dezutter-Depaepe & Co (D.D.Co) werkt de zoon van Max Dezutter: MANU DEZUTTER, en Manu wordt een rechtstreekse konkurrent van Pol gezien Manu Dezutter zich voorstelt op de lijst van de C.V.P.

Ik vraag me af voor wie het personeel van D.D.Co thans moet stemmen, voor Pol of voor Manu. Manu is echter nog zeer jong en hij stond als student bekend als een revolutionair; er werd vroeger zelfs gezegd dat hij zich zou voorstellen op een scheurlijst omdat hij zich niet kon akkoord verklaren met bepaalde praktijken van het C.V.P.-bestuur. Dat hij zich nu wél kan akkoord verklaren, komt misschien omdat hij nog geen ras-echt politiek is, omdat hij het nog altijd goed meent of omdat hij misschien een steun hoopt te vinden bij een andere niet-politiek op dezelfde lijst: EUGÈNE VLIETINCK.

Eugène kennen we allemaal, en we mogen hem nu benijden of bewonderen, noodgedwongen zal men toch moeten toegeven dat Eugène zich in de visserijmiddens een naam heeft verworven die hij niet alleen verdient, maar die hij waardig is gebleken.

Toen we hoorden dat Eugène zich kandidaat zou stellen, was onze eerste gedachte: Eugène heeft zich laten vangen aan de mooie woorden van de beroepspolitiekers; hij moet de strooien man worden voor een visserijprogramma.

Maar toen we toevallig even achter de schermen hebben kunnen kijken en wanneer wij eveneens hebben mogen vaststellen dat zeer veel mensen en dat ook hogere instanties bij Eugène Vlietinck hun licht komen opsteken, toen hebben we begrepen dat Eugène nooit een écht politiek zal zijn en dat politieke partijen voor hem van ondergeschikt belang zijn, want dat hij eerst en vooral reder is en als dusdanig aan niets anders denkt en niets anders beoogt dan de verdere evolutie van de visserij. Wij persoonlijk zijn overtuigd dat Eugène Vlietinck met geen enkele andere bedoeling naar de verkiezingen gaat dan in de overtuiging als gekozen, iets daadwerkelijks te kunnen presteren voor ons visserijbedrijf.

Een zelfde bedoeling zouden we ook DANIEL VANRYCKEGEM toeschrijven, die zich als reder en vishandelaar voorstelt op de lijst van de Centrumpartij, als we niet wisten dat Daniël niet de minste politieke ambities heeft en zich uitsluitend kandidaat stelt uit zinn voor solidariteit en als dusdanig onbetwistbaar de moed heeft om te getuigen dat de middenstand het gist is van onze samenleving, de grote noodzaak en het éne wapen om de kommunistische bedoelingen van de syndikaten tegen te werken.

Volgt dan nog CAMIEL VANTORRE, te Heist beter gekend onder de naam Fox! 25 jaar onafgebroken in de gemeenteraad, sinds zijn elf jaar op de schuit. Fox voer 41 jaar op zee en dit in dienst van 4 reders... (hoe is dat mogelijk!). Eenmaal aan wal vergat hij de troebelen die de reis met zich gebracht had en ging zich inmengen in allerlei verenigingen. Eenmaal leidde zijn weg zelfs tot in Brussel met als doel: verbetering brengen in de visserij. Wie immers kende beter de noden van het vissersvolk dan de Fox. In al die jaren hebben zijn medevissers hem elke keer terug naar het stadhuis gevoerd. De vraag stelt zich: is Camiel Vantorre een echt politiek? Het antwoord geven we langs een andere vraag: kan een visser een politiek zijn?

Toch beweren we dat Fox toch kan kefferen als het om visserijbelangen gaat.

Ik heb minder gezift dan dat ik het voornemen had, maar ik zal de kat uit de boom kijken om NA de verkiezingen des te beter (en gemakkelijker) te kunnen zijn.

DE MUGGEZIFTER.